

159.
Grmicki

Z geografji promyslu Krakova.

Bibl. Nauk Przyrodniczych

W. J. 763

Wiktor Ormicki, Kraków.

Z GEOGRAFJI PRZEMYSŁU KRAKOWA.

(La géographie de l'industrie en Cracovie).

Celem niniejszego studjum jest zbadanie roli gospodarczej poszczególnych gałęzi przemysłu i określenie charakteru przemysłowego dzielnicy miasta.

Całą pracę oparto na materiałach zaczerpniętych z katastru krakowskiej Izby Przemysłowo-Handlowej według stanu z końca 1932 roku, uwzględniając przedsiębiorstwa przemysłowe wszystkich kategorii podatkowych na terenie Wielkiego Krakowa.¹ Materiały te umożliwiły nakreślenie podstawowej mapy rozmieszczenia zakładów przemysłowych przy zróżnicowaniu ich na dwie grupy. Przedsiębiorstwa, wykupujące świadectwa przemysłowe I do V kategorii, kreślono sygnaturą większą, aniżeli pozostałe (kategorie VI—VIII).² Ażeby należycie uwypuklić związek między rozmieszczeniem zakładów przemysłowych a komunikacją nanieśiono na plan linje kolei żelaznej, elektrycznej i autobusowe.

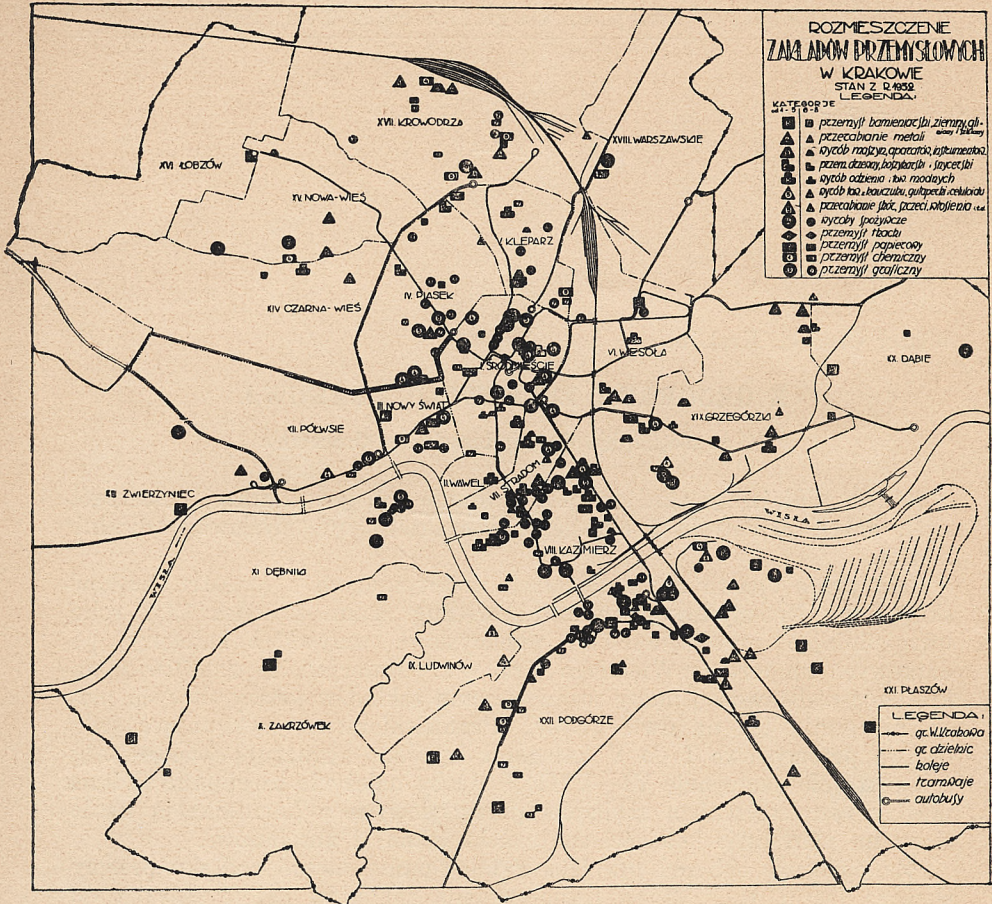
Za podstawę obliczeń przyjęto wymiar państwowego podatku przemysłowego (p. p. p.).³ Mapa rozmieszczenia zakładów przemysłowych dobitnie uwypukla różnice, zachodzące między dzielnicami odnośnie uprzemysłowienia. Przyczyn szukać należy bądźto w różnym wyzyskaniu powierzchni (stopień zabudowania; patrz mapa 2), bądź też w czynnikach i warunkach siedliskowych, które na terenie miasta wcale wyraźnie się różniczkują. Nierównomierne rozłożenie zakładów przemysłowych sprawia, że poszczególne dzielnice różną grają rolę w życiu miasta.

Gdybyśmy ją chcieli określić wysokością wpłacanego przez każdą dzielnicę zosobna p. p. p. — jak to graficznie obrazuje mapka 3 — okazałoby się, że dzielnice zachodnie wpłacają najmniej, wschodnie najwięcej. Po-

¹ Patrz tablica materiałowa.

² Plan nie notuje przedsiębiorstw użyteczności publicznej: elektrowni, gazowni i rzeźni miejskiej.

³ Stawki p. p. p. wynosiły w r. 1932 w przedsiębiorstwach przemysłowych kategorii I — 6000 zł, w II — 4000 zł, w III — 2000 zł, w IV — 600 zł, w V — 200 zł, w VI — 100 zł, w VII — 50 zł, w VIII — 12 zł.

Ryc. 1.

łożona na pn.-zach. Krowodrza (sąsiedztwo dworca towarowego) wyróżnia się dodatnio (wyższe wpłaty), jak Dąbie na tle dzielnic wschodnich ujemnie. Do takich samych niemal wyników doprowadza mapa 4. Przedstawia ona rozmieszczenie p. p. p. obliczonego na 1 ha powierzchni zabudowanej. Porównanie jej z mapką 2 rzuca pewne światło na możliwości dalszego rozwoju przemysłowego. Nie można bowiem pominąć milczeniem faktu, że wysokie obciążenie 1 ha powierzchni zabudowanej państwowym podatkiem przemysłowym lokalizuje się w dzielnicach słabo zabudowanych, rozporządzających poważnymi rezerwami placów budowlanych. Szczegół powyższy zasługuje na podkreślenie m. i. dlatego, że charakterystycznej dla przemysłu tendencji koncentracji, terenowo nie stoi na przeszkodzie.

Z punktu widzenia gospodarki społecznej nie jest rzeczą obojętną, czy

wpływające podatki pochodzą od jednego dużego, czy wielu mniejszych przedsiębiorstw. Problemowi temu poświęcono mapkę 5. Z jej pomocą łatwo stwierdzić, że największe zakłady skupiły się na Grzegórkach i w Płaszowie, na Ludwinowie i Krowodrzy. Słabo uprzemysłowione dzielnice pd.-zach. i Dąbie odznaczają się stosunkowo dużymi przedsiębiorstwami, podczas gdy wybitnie przemysłowe Podgórze zawdzięcza (podobnie jak Stradom, Kazimierz, Śródmieście, Piasek, Czarna Wieś i Łobzów) swój charakter raczej drobniejszym zakładom. Przeciętna wielkość zakładu przemysłowego (charakterystyczna dla dzielnicy) pozostaje w pewnej zależności z rodzajem przemysłu.

W roku 1932 wpłaciły krakowskie przedsiębiorstwa przemysłowe tytułem p. p. p. 80.690 zł. Kwota ta rozkłada się następująco na poszczególne gałęzie przemysłu:

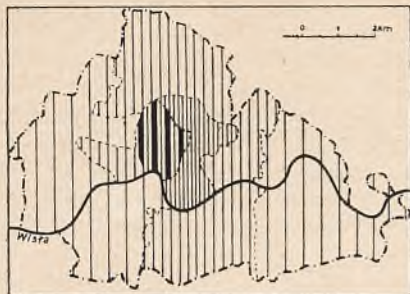
kamieniarski	6,46 ^o / _o	tkacki	1,13 ^o / _o
metalowy	13,6 ^o / _o	odzieżowy	10,72 ^o / _o
maszynowy	12,8 ^o / _o	papierowy	5,8 ^o / _o
drzewny	5,15 ^o / _o	spożywczy	19,5 ^o / _o
kauczukowy	0,99 ^o / _o	chemiczny	6,89 ^o / _o
skór i szczeni	6,56 ^o / _o	graficzny	11,16 ^o / _o

Z zestawienia powyższego wynika, że najpoważniejszym przemysłem w Krakowie jest metalurgiczny (26,4^o/_o), na drugim miejscu stoi spożywczy (19,5^o/_o), na trzecim graficzny (11,16^o/_o) i na czwartym odzieżowy (10,72^o/_o). Wzmiankowane 4 rodzaje przemysłu wniosły w r. 1932 — 67,78^o/_o sumy opłat z tytułu p. p. p. Przedsiębiorstwa metalurgiczne nie należą do zakładów wyższej kategorii, aniżeli średnio V. To samo charakteryzuje przemysł spożywczy. Przemysł odzieżowy zajmuje co do przeciętnej wielkości przedsiębiorstw drugie miejsce po maszynowym. Najsilniejszy liczebnie przemysł graficzny reprezentuje 58 przedsiębiorstw. Przeciętny zakład graficzny należy do mniejszych przedsiębiorstw.

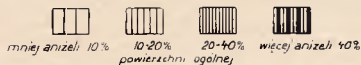
Z pozostałych gałęzi przemysłu, które nie grają donioślejszej roli, wyróżniają się średnio większymi zakładami przemysł skór i szczeni, kauczukowy, papierowy i drzewny.

Mapy 6, 7 i 8 poświęcono zagadnieniu przemysłowej regionalizacji Krakowa. Konstrukcję ich oparto o tabl. 1 ze względu na to, że wyszczególnia ona rozdział poszczególnych gałęzi przemysłu na dzielnice. Dokładniejszy jej odczyt wskazuje, że na obszarze miasta wyróżnić można 3 typy występowania i rozmieszczania przemysłu. Przedstawicielem jednego typu może być przemysł maszynowy lub skór i szczeni, drugiego: drzewny albo spożywczy, trzeciego: odzieżowy, chemiczny, papierowy lub graficzny.

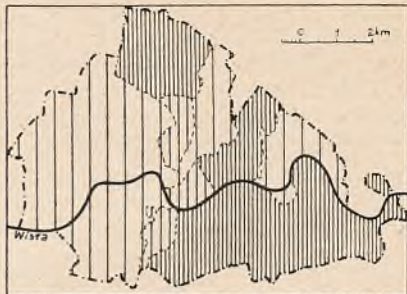
W pierwszym wypadku mamy do czynienia ze zdecydowaną lokalizacją odnośnej gałęzi przemysłu (np. przemysł maszynowy i kauczukowy na Grzegórkach, skór i szczeni w Ludwinowie i t. p.; ³/₄ odnośnej gałęzi w jednej dzielnicy), w drugim uderza raczej równomierne rozłożenie w kilku dzielnicach (np. przemysł drzewny lub spo-

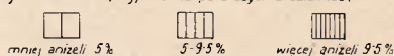
Powierzchnia zabudowana zajmuje w poszcz. dzielnicach:

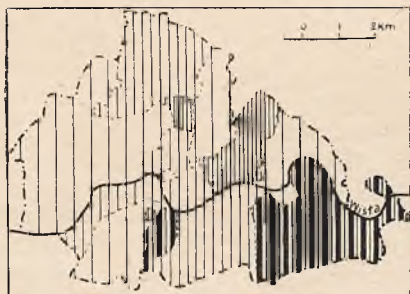
Ryc. 2. Rozmieszczenie zabudowanej powierzchni w mieście.

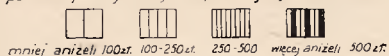
Z ogólnej kwoty państw. podatku przem. wpłacanego przez przemysł krakowski przypada na poszczególne dzielnice:

Ryc. 3. Udział dzielnic w państwowym podatku przemysłowym.

Z tła powierzchni zabudowanej wpływa tytułem państw. podatku przemysłowego w poszczególnych dzielnicach:

Ryc. 4. Obciążenie państwowym podatkiem przemysłowym powierzchni zabudowanej.

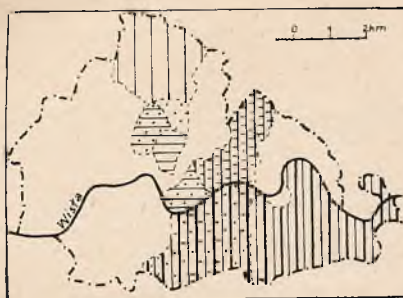
Przeciętna wysokość państw. podatku przemysł. wynosi w poszczególnych dzielnicach w złotych:

Ryc. 5. Przeciętne obciążenie państwowym podatkiem przemysłowym jednego przedsiębiorstwa przemysł.

żywczy), w trzecim natomiast obserwujemy wprawdzie rozmieszczenie w kilku dzielnicach, ale jedna z nich gra z reguły większą rolę, aniżeli pozostałe razem wzięte.

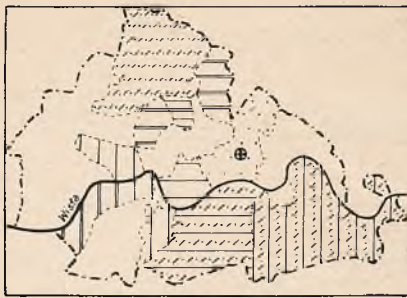
Jako wybitnie przemysłowe wyróżnia się w Krakowie 5 dzielnic wschodnich i 4 pn.-zachodnie, przy czym na specjalne podkreślenie zasługują na wschodzie miasta Podgórze, Płaszów i Grzegórzki, na północnym zachodzie Krowodrza i Kleparz. Odnośnie charakteru przemysłowego dzielnic uwagi godnym jest fakt przewagi przemysłu graficznego w Śródm.

W poszczególnych dzielnicach ogniskuje się przemysł:

Ryc. 6. Przemysłowy charakter dzielnic I.

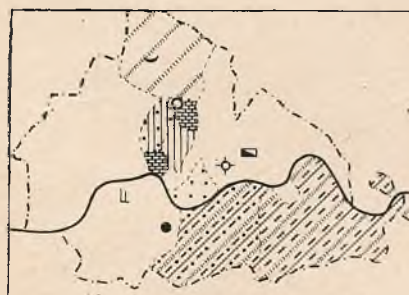

W poszczególnych dzielnicach ogniskuje się przemysł:

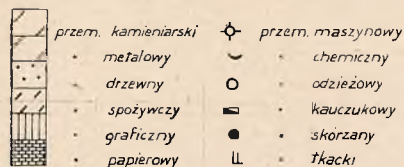

Ryc. 7. Przemysłowy charakter dzielnic II.

Uwaga: Obszar założony sygnaturą powierzchniową skupia ponad 50% zakładów przemysłowych odnośnej branży, przyczym uwzględniono jedynie te dzielnice, w których dana gałąź przemysłu nie spada niżej 15%. — Złokalizowanymi symbolami wyróżniono słabiej rozwinięte dziedziny życia przemysłowego względnie branże reprezentowane przez jedno przedsiębiorstwo.

Legenda:

Ryc. 8 (na lewo). Przemysłowe oblicze miasta.

[Ryc. 9. Podział administracyjny miasta.

Nazwy dzielnic podano w tablicy materiałowej.

mieściu, oraz drzewnego na peryferiach starego miasta. Lokalizacja wszystkich innych gałęzi przemysłu nie wykazuje żadnych specjalnych znamion, pozostając pod wpływem normalnie działających czynników siedliskowych.

Dzielnica	Kamieniarski	Metalowy	Maszyny	Drzewny	Kauczukowy	Skór, szczeci	Tkacki
I.	2	1	2	1	—	—	1
II.	—	—	—	—	—	—	—
III.	2	1	—	—	—	—	—
IV.	3	1	2	2	—	1	—
V.	—	—	2	—	—	—	—
VI.	1	2	1	1	—	—	—
VII.	1	1	3	1	—	—	—
VIII.	3	2	2	4	—	—	—
IX.	—	1	—	—	—	1	—
X.	3	—	—	—	—	—	—
XI.	1	—	1	1	—	—	2
XII.	—	—	—	—	—	1	—
XIII.	1	1	—	—	—	—	—
XIV.	1	1	—	—	—	—	—
XV.	—	2	1	—	—	—	—
XVI.	—	—	—	1	—	—	—
XVII.	2	4	1	—	—	1	—
XVIII.	—	—	—	—	—	—	—
XIX.	3	5	4	1	1	—	—
XX.	2	—	—	1	—	—	—
XXI.	5	4	—	—	—	1	—
XXII.	10	10	3	4	1	—	2
Razem	40	36	22	17	2	5	5
Łączna kwota p. p. p.	5130—	10986—	10310—	4150—	800—	5300—	912—
p. p. średnio na przedsiębiorstwo w złotych	128·25	305·16	468·63	244·11	400—	1060—	182·4

materiałowa.

Odzienia	Papiero- wy	Spoży- czy	Chemicz- ny	Graficz- ny	Razem	Łączna kwota p. p. p. w złotych	P. p. p. średnio na przed- siębior- stwo w złotych
4	1	6	2	13	33	5234.—	158·6
1	—	—	—	—	1	200.—	200.—
—	2	—	1	3	9	2124.—	276.—
—	—	1	—	10	20	3234.—	161·7
1	3	2	3	2	13	6386.—	491·2
1	—	1	—	2	9	2924.—	326·88
3	—	3	1	5	18	2884.—	151·78
4	1	7	2	12	37	5156.—	139·08
—	—	—	—	—	2	4600.—	2300.—
—	—	—	1	—	4	400.—	100.—
—	—	3	1	2	11	2224.—	202·17
—	—	—	1	2	4	862.—	215·5
—	—	2	—	—	4	1100.—	275.—
1	—	—	—	—	3	450.—	150.—
—	—	2	1	—	6	1450.—	241·66
—	—	—	—	—	1	200.—	200.—
—	1	4	5	—	18	7874.—	437·44
—	1	1	—	—	2	800.—	400.—
2	1	2	1	1	21	12648.—	602·28
—	—	1	—	—	4	862.—	215·5
—	—	3	1	—	14	7824.—	558·85
2	2	12	10	6	62	11254.—	181·51
19	12	50	30	58	296		
8662.—	4100.—	15772.—	5558.—	9010.—		80690.—	—
455·89	341·66	315·44	185·26	155·34		—	272·26

Tablica rozmieszczenia przemysłu wewnątrz miasta.

L. p.	Rodzaj przemysłu	Główne dzielnice występowania i ich udział w odsetkach	Obszar głównego wystąpienia lokalizuje w odsetkach odnośnej gałęzi przemysłu
1.	Kamieniarski . . .	32·1 Podgórze, 31·4 Płaszów	63·5 ⁰ / ₀
2.	Metalowy	22·8 Krowodrza, 22·8 Płaszów, 19·4 Podgórze, 9·65 Grzegórzki	74·65 ⁰ / ₀
3.	Maszynowy	71·7 Grzegórzki, 12·6 Podgórze	84·3 ⁰ / ₀
4.	Drzewny	22·9 Podgórze, 20·5 Kazimierz, 19·3 Piasek, 14·5 Kleparz	77·2 ⁰ / ₀
5.	Kauczukowy	75 Grzegórzki	75·0 ⁰ / ₀
6.	Skór i szczeci	75 Ludwinów, 11·3 Płaszów, 11·3 Półwie Zwierzynieckie	98·1 ⁰ / ₀
7.	Tkacki	71·4 Dębniki	71·4 ⁰ / ₀
8.	Odzieżowy	46·2 Kleparz, 13·9 Kazimierz 13·9 Podgórze, 10·4 Stradom	84·4 ⁰ / ₀
9.	Papierowy	43·8 Kleparz, 19·5 Nowy Świat, 14·6 Warszawskie	77·9 ⁰ / ₀
10.	Spożywczy	16·9 Podgórze, 16·6 Płaszów, 13·8 Grzegórzki, 13·8 Krowodrza	61·1 ⁰ / ₀
11.	Chemiczny	51·5 Krowodrza, 10·8 Nowa Wieś, 10·8 Płaszów, 11·9 Podgórze	85·5 ⁰ / ₀
12.	Graficzny	34·6 Śródmieście, 18·9 Piasek, 12·3 Kazimierz	65·8 ⁰ / ₀

R é s u m é.

L'industrie la plus importante à Cracovie c'est l'industrie métallurgique; ensuite viennent l'industrie du ravitaillement, l'industrie graphique, l'industrie de l'habillement etc. Les 4 branches d'industrie, mentionnées ci-dessus, apportèrent en 1932 plus de $\frac{2}{3}$ de la somme des acquittements à titre d'impôt gouvernemental, industriel.

Dans l'enceinte de la ville on observe 3 types de répartition de l'industrie:

I. l'industrie des machines ou l'industrie du cuir et des poils se distinguent par une localisation décidée, concentrant dans un seul quartier $\frac{3}{4}$ de la branche donnée;

II. l'industrie de l'habillement, l'industrie chimique, l'industrie de la papeterie ou l'industrie graphique, s'établissant dans quelques quartiers de telle sorte que l'une d'elles joue, comme de règle, un plus grand rôle que toutes les autres ensemble;

III. les autres branches d'industrie comme par ex, l'industrie du bois ou du ravitaillement sont réparties uniformément.

On distingue à Cracovie 5 quartiers orientaux et 5 quartiers occidentaux comme évidemment industriels. Quant au caractère industriel des quartiers est digne de remarque le fait de la prépondérance de l'industrie graphique au centre de la ville, ainsi que de l'industrie du bois dans la périphérie de la Vieille Ville. Les autres branches d'industrie demeurent sous l'influence des facteurs de localisation dont l'action est normale.
